

nyder hurtig og velvillig Behandling, idet jeg dog, da det berører ret forskellige Interesser, vil finde det rimeligt, at det gennemgaar en kort Udvalgsbehandling.

Sørensen-Saksager: Jeg kan begynde ligesom den ærede sidste Taler med at udtale min Glæde over det foreliggende Forslag og den Form, det har faaet i det andet Ting. Naar det afviger ikke ganske lidt fra Loven af 6. April 1906, og dog kan medføre samme sikre Resultater ved Kontrollen som den foregaaende Lov, ligger det i, at vi fik en Lov af 27. Maj 1908 om Udførsel af Landbrugsprodukter, der indeholder en Del Bestemmelser, som ogsaa vedrøre den indenrigs Kødkontrol. Derfor kan man nu lempe noget paa de Bestemmelser, der ere truffet i Loven af 1906. Jeg finder som sagt Lovforslaget som Helhed ganske godt, ogsaa ganske betryggende for dem, der skulle anvende de Fødemidler, det omhandler. Men der er et Forhold, som det, hvad den foregaaende Taler ogsaa berørte, havde været heldigst at faa ordnet ved Behandlingen af denne Sag. Det var ønskeligt at faa den indenrigs Kødkontrol underlagt samme Ministerium som Udførselskontrollen. Det vilde medføre meget sikrere og ligeligere Forhold, end man nu har, hvor man let kommer til at tage fejl. Vi have jo her i Landet en Mængde Kontrolbestemmelser vedrørende de forskellige Institutioner, Lovforslaget omfatter. Vi have offentlige Slagtehus, som have deres Bestemmelser, Eksportslagterier, som have deres, og kommunal Kødkontrol. Men den største Del af Landet udenfor Købstæderne ligger hen uden nogen som helst Kontrol. Man kan sige, at omtrent Halvparten af den danske Befolkning maaspise sine Fødemidler, uden at de ere kontrollerede, medens man for den Del af Befolkningen, som bor i Købstæderne og ved nogle af de større Landstationer, har en Kontrol, som efter min Mening er meget indgaaende. Jeg vil ikke sige, den er overflødig, thi man maa jo sikre sine Medborgere gode og sunde Fødemidler, men den er meget omstændelig, naar man sammenligner den med, hvad Halvparten af Befolkningen finder sig i. Det var en dyr Foranstaltning, man traf i 1908. Man gennemførte den ikke alene for Landets Skyld, men ogsaa af Hensyn til den store Eksport af Fødemidler. Det var meget kostbart, og hvis man skulde gennemføre Kontrollen for hele Landet i Lighed med den, man har for det halve Land, vilde det blive endnu dyrere, men

det tør man vel endnu ikke kræve, ellers var det rimeligt at have det saaledes. I Tyskland kræver man, at alle Fødemidler undersøges, og det var rigtigt, om vi kunde faa det samme gennemført, men der udføres Kontrollen ude i Landet af ikke veterinærkyndige Mænd, og det er et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa kunde gennemføre dette herhjemme, hvis man har Villie dertil. Thi til blot at kunne skønne over, om et Dyr har Tuberkulose eller ikke, kræves der ikke mange Aars Studium. En nogenlunde almindelig begavet Mand kan i Løbet af ganske kort Tid lære at foretage den Undersøgelse, der paa Landet behøves af de Fødemidler, der spises. Det er kun en Henstilling, jeg nævner det kun, fordi det Spørgsmaal til anden Tid og paa andet Sted har været fremdraget, om det ikke var muligt at faa dette gennemført herhjemme, men selvfølgelig ere vore veterinærkyndige Mænd stærkt imod en saadan Ordning. Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at det, man særlig tager Sigte paa her, er den farlige Tuberkulose. Det er et Spørgsmaal, om der ikke i en nær Fremtid under et andet Forhold vil fremkomme Forslag om netop at faa slige ikke-veterinært uddannede Mænd til at foretage Undersøgelser med Hensyn til smittefarlig Tuberkulose efter at være underviste af deri kyndige. Der er en Mulighed derfor, men jeg skal ikke komme ind paa at nævne noget nærmere derom.

Lovforslagets enkelte Bestemmelser have de ærede tidligere Talere delvis omtalt. Jeg skal kun omtale et enkelt Punkt, som for mig har været det vigtigste ved denne Sags Behandling. Det er Trikinundersøgelsen, som man har forsøgt at indføre her i Landet som obligatorisk. Det er ikke Spørgsmaalet om det Beløb, det koster at faa de Dyr undersøgte, der skulle forhandles, det drejer sig om — det er jo kun ca. 200,000 Svin aarlig, som spises her i Landets Hovedstad —, men det er den store Masse, som føres ud af Landet, som det særlig kommer an paa. Man er angst for, at det skulde faa Udseende overfor Udlandet af, at vi herhjemme have vore Svinebesætninger befængte med Trikiner, og at man af den Grund ogsaa i Udlandet skulde komme til at kræve en saadan Kontrol. Nu har det vist sig gennem Aarene, at Trikiner saa godt som ikke fandtes i Slagterisvin her i Landet, og man advarede derfor stærkt mod at indføre denne Undersøgelse. Man androg endogsaa fra Eksportslagteriernes Side Magistraten her i Hovedstaden, om den